

[J. S. Foget.]

gøre? De helt store Landbrug har For- delen af de store Kornpriser, de helt smaa faar Tilskud, men for Mellemstørrelserne gøres der intet; de maa sejle deres egen Sø.

Vi staar efter min Mening her over for et Principsspørgsmaal. Vi har fra vor Side Gang paa Gang fremsat Forslag om Forbedring af Landbrugets Rentabilitet, men fra Regeringens Side møder man stadig væk kun med dette ene: nu kan den ene Gruppe faa Tilskud paa denne Maade, og en anden Gruppe kan faa Tilskud paa en anden Maade. Tilskud og Tilskud, men altid til den Del af Befolkningen og i Særdeleshed den Del af Landbruget, som man regner hører til Socialdemokratiets Vælgere; Resten kan for Regeringen gøre akkurat, som de vil; dem er man egentlig ganske ligeglad med.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for de Udtalelser, det ærede Medlem kom med, men det ærede Medlem gør sig efter min Mening skyldig i en Misforstaaelse, naar han siger, at det er Misforholdet mellem Raavarepriserne for Landbruget og Priserne for Landbrugets færdige Varer, der er Skyld i Landbrugets daarlige Tilstand. Efter min Opfattelse er de Byrder, der er paalagt Landbruget, ikke alene, som det ærede Medlem sagde, i Form af for store Skatter, men ogsaa i Form af for store Renter en meget stærkt medvirkende Aarsag til, at Landbruget har saa daarlige økonomiske Forhold. Men endvidere er der det, at de Priser, man faar for Produkterne, ligger alt for lavt. (Af- brydelse af *Christmas Møller*). Ja, jeg vil gerne uddybe det yderligere, naar det ærede Medlem ikke forstaar det fuldt ud. Det er ikke Misforholdet mellem Priserne paa Kraftfoder og Kunstgødning og paa de færdiglavede Varer, Smør og Korn, der er Skyld i det; det er de Byrder, som er paalagt Landbruget, og som Regeringen Gang paa Gang nægter at lette.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her siger, at man foruden Nedsættelse af Ejendomsskatterne ogsaa maa gaa til en Mælke- og Smørordning, er jeg i og for sig enig med ham, men naar vi skal til at tale om de store Spørgsmaal, om Spørgsmaalet om Forhøjelse af Eksportvarepriserne, mangler vi fuldkommen det ærede Medlems Medvirken. Valutaspørgsmaalet er for det ærede Medlem som en rød Klud for en Tyr, og det samme gælder Rentespørgsmaalet. Jeg vil haabe, at den Udtalelse, det ærede Medlem kom med her, maa forstaas saadan, at det ærede Medlems Parti vil gaa med ind i en samlet Drøftelse af disse Spørgsmaal. Maa-

ske det kan medføre, at Oppositionen kan blive enig om at gaa efter en samlet Plan, at fremsætte Forslag, som man staar samlet om, saaledes at den Regering, der hidtil har vist Landbruget den kolde Skulder, paa en vis Maade drives til dog at tage rimeligt Hensyn ogsaa til andre Grupper i Landets Befolkning end dem, som man regner med hører til Vælgerne.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde vedrørende Tilskuddet paa de 10 Mill. Kr., at Venstre var villigt til at sørge for, at Udbetalingen til Februar blev givet i det fulde Omfang. Det vil jeg give Tilslutning til ogsaa for vort Vedkommende, men jeg synes, at Begrundelsen var urigtig. Vi staar nu umiddelbart foran den 1. Februar, og Ministeren har meddelt i Bemærkningerne, saa vidt jeg har forstaaet i alle Tilfælde, at man kun har 2 Mill. Kr. Det ærede Medlem sagde, at naar man vedtog denne Lov, vilde man faa for lidt i Kornpuljen til 1. Februar. Vi har kun faa Dage tilbage til 1. Februar, altsaa kan det ikke være det, der er Aarsagen. Selv om man undlod at ophæve Afgiften paa de 3 Kr. paa haard Hvide, vilde der ikke være mere til Udbetaling den 1. Februar, end der er i Øjeblikket. Derfor kan det ikke være Begrundelsen for, at man giver Tilslutning til, at Husmændene faar den fulde Udbetaling.

Nej, naar vi giver Tilslutning til det, er Aarsagen udelukkende den, at Regeringen altid viser den kolde Skulder, naar der er Tale om en væsentlig Forbedring, om en virkelig Ophjælpning af Rentabiliteten i Landbruget. Vi har fremsat Forslag om en rimelig Afvikling af Debitorforholdet ved Høstpantebreve og ved Moratorieforhold. Men det saboterer man i Udvalgene og ønsker ikke at gennemføre det. Det viser sig altsaa, at man Gang paa Gang nægter at forbedre Landbrugets økonomiske Forhold. Man vil absolut ikke gøre det fra Regeringens Side, man tvinger en Række Landbrugere ned i saadanne økonomiske Arbejdsvilkkaar, at de tvinges til at tage imod, hvad man saa end byder dem. Landbruget har ikke i Dag Raad til at sige nej, selv om man i Princippet er imod Tilskudsordningen, og derfor har vi heller ikke Raad til at sige: Nej, Landbruget vil ikke have dette — selv om vi er imod Princippet. Vi tvinges til at tage imod det, man byder, under den Form, som Regeringen nu ønsker at yde det paa, for at hjælpe de flest mulige; det er i alle Tilfælde vor Begrundelse for, at vi gaar med til, at man skaffer det fulde Beløb til 1. Februar.

Vor hele Stilling til Spørgsmaalet vil